

Forfatter: Langebek, Jacob

Titel: BREV TIL: Suhm, Peter Frederik FRA: Langebek, Jacob (1757-06-19)

Citation: Langebek, Jacob: "BREV TIL: Suhm, Peter Frederik FRA: Langebek, Jacob (1757-06-19)", i *Breve fra Jacob Langebek*, GYLDEN DALSK BOGHANDEL., s. 254. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002054457-000-shoot-L0020544570000121.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Jacob Langebek

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

19. Juni 1757.

TIL PETER FREDERIK SUHM.

Højædle og Velbaarne,
Høistærede Herr Etats Raad.

Længe siden skulde ieg haft den Ære at besvare og takke for Herr Etats Raadens kiærkomne Brev af 14. Maji, dersom ikke et eller andet Forfald paa de ordinaire Postdage havde gjort Hinder i mit Forsæt. Proviantstorvalter Gudmansens Afsked gav mig Paamindelse om gode Venner i Trundhiem, og satte mig strax ned, med hannem at skrive dette Brev, som ieg mener skal komme lige saa hastigt, som om ieg igaar havde skrevet med Posten.

I Henseende til mine smaa dubia, som Herr Etats Raaden i bemeldte sit Brev har behaget at forklare, kunde ieg let blive indviklet i en vidtløftig Penne-Krig, men ieg forsikrer, at der skal intet Blodbad blive af, eftersom ieg strax legger Gevær og accorderer Herr Etats Raaden sin Forklaring over de fleste og mest indifferente mine opgivne Anmerkninger. Ieg holder det for fuldkommen satisfaction, at Han har tilstaaet mig de betydeligste, som lettest kunde falde en critico i Øinene. Imidlertid vil ieg dog, med Etats Raadens tilladelse, endnu gjøre i Anledning af samme nogle smaa Erindringer. Da ieg sidst skrev om Harding, var det ikke min Mening, at Lyscander havde taget sin Efterretning af Alfordo, men at ieg selv havde læst det i Alfordo, og at Lyscander kunde have brugt samme Kilder som Alfordus. Hvad Hellig Trefoldigheds Kloster i Roskilde angaaer, da vil ieg næsten troe, at de fleste Domkirker med Collegiis Canonicorum har i de ældste tider passeret for Klostere; Et andet Exempel har ieg for haanden i S. Laurentii Kloster i Lund, som siden intet andet har været end Domkirken og Capitelet. Om Svenno Aggonis ikke kan have hugset feil, naar han giver Sven Estridsens Fader det Tilnavn, som hans Farfader tilkom? Og ieg s. 255veed ikke, om hans Vidnesbyrd kan veie op mod Saxonis, naar denne faaer Medhold af de gamle Islandske Skribentere. At Saxo ikke allevegne kan tage det Ord provincia for Herred, det er vist: Men at han har forstaaet Herreder, hvor han taler om det Gods, som blev givet til Roskilde Kirke, har ieg læst nogen andensteds, som ieg nu i en Hast ikke kan erindre, ja endog læst Navnene paa samme Herreder i Siælland. Overalt kan det vel ikke bevises, at noget Landskab uden for Siælland nogen tid har ligget til Roskilde Domkirke, undtagen hvad Rygen angaaer, som i 12te seculo blev lagt under Roskilde Stift. Angaaende den formeente S. Bodilds Kirke i Aalborg eller Aalborg Stift, da er og bliver den ingen anden end den store S. Botulphi Kirke i Aalborg Stad, som endnu gemenligen kaldes Sanct Boels Kirke. Feilen reiser sig af den gemene Mands Udtale, og hverken Besens eller Pontoppidans Vidnesbyrd kan overveie de Beviser, som kan tages af gamle Documenter. Ieg er og vis paa, at ingen anden Kirke der i Stiftet er meent af de gode Mænd end denne. Tilmed er det uvist, om man har kaldet Kirken op efter dem, som alene af Almuen har været antagne for Helgene, og ikke publice erkjendte derfor ved Canonisation, Skrinlegning etc. Ieg maae ogsaa sige dette, at Resenius med al sin Flittighed og Velmening har været fuldkommen saa skiødesløs som mange andre nyere Skribenter, og manglet meget af den Indsigt og Eftertænksomhed, som udfordres til en paalidelig Historieskriver, saa at man vel, efter Herr Etats Raadens Ord, behøver et Øie paa hver Finger, om man ikke af ham og andre nyere skal blive forført.

Ieg takker Herr Etats Raaden for den Tillid, Han har til mig, at ieg oprigtig skal skrive Ham til, om Han uden Skam kan lade disse sine piecer komme for Lyset. Dersom min Dom maae gielde, da kan Han med al Ære gjøre det, og ieg troer, det vilde være en Glæde for publico at imodtage nye Skrifter, naar de vare saa værdige til trykken og med saa stor Smag og Skiønsomhed udarbeidede som disse. De havde vel allerede været begyndt at trykkes, s. 256dersom ikke Mag. Dasses langvarige Sygdom havde hindret. Saasnart han bliver saa frisk, som ieg haaber skee med første, har vi begge sat os for samlede at læse piecen igienem, for at rette lidt i Orthographien saavelsom de Feil, Herr Etats Raaden i sit Brev har tilstaaet, og ellers om noget endnu maatte være at erindre, hvilket ieg ikke paa egen Haand har villet foretage mig, eftersom tvendes Øien altid seer bedre end eens. Dog skal vi ikke foretage nogen vigtig Forandring, uden det skeer med Herr Etats Raadens egen approbation. En liden Part vil ieg strax indstille, om Etats Raaden vil tillade os at skrive Oluf (som de gamle har skrevet Olaf) i stedet for Ole, hvilket sidste ieg, maaske af nogen slags caprice, ikke kan lide i Skrift, men holder for en fordervet Udtale af Ordet i nyere tider. For at undgaae academisk censur, har Mag. Dass og ieg aftalt at ville bede Herrerne om Tilladelse at sette under Deres Navne paa Titelen: Medlemmer af det Kongl. Danske Selskab. Det kommer nu an paa Dennem selv at accordere dette vort petitum.

Førend ieg slutter, maae ieg spørre Herr Etats Raaden, om Han intet har fundet om Svantepolks Familie og Forfædre, og hvem hans Fader Hertug Knud af Revet har været. Ieg har selv om dennem en Hob rimelige Gietninger, men ieg gad og gierne fornemme andres Tanker. Ieg vilde ønske, Etats Raaden var saa nær, ieg mundtlig kunde consulere Ham: Ieg er vis paa, at Hans store Læsning og mange Excerpta kunde gjøre mig usigelig Nytte ved mit forehavende Arbeid paa den saa kaldede K. Waldemari II. Jordebog, som ieg tænker saasnart mueligt at give for Lyset. Næst min respect til Fru Etats Raadinden og min Hilsen til Rector Schønning, forbliver ieg med al optænkelig Høiagtning

Min Høistærede Herr Etats Raads
ydmygste og tienstskyldigste tiener
I. Langebek.

Langebek, Jacob, *Breve fra Jacob Langebek,*

Khavn d. 19. Iunii 1757.